

Výklady k příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci

Kategorie 6 – Ostatní zařízení

Výklad 1

Dopis OIP MŽP č.j. 1807/OIP/03 ze dne 2. 5. 2003

Kapacita porážky se odvozuje z čisté hmotnosti jatečně opracovaných těl poražených zvířat. Konkrétně se jedná o „čisté půlky“ a čtvrtky těl zvířat.

Výklad 2

Dopis OPVI MŽP č.j. 4008/OPVI/05 ze dne 25. 5. 2003

Podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je u kategorie 6.4. a) rozhodujícím ukazatelem denní kapacita porážky. Kapacita porážky se odvozuje z čisté hmotnosti jatečně opracovaných těl poražených zvířat. Konkrétně se jedná o „čisté půlky“ a čtvrtky těl zvířat. Pokud tedy provozovatel nakupuje hotové maso, které v zařízení bourá a balí, nezapočítává se tento objem do objemu denní kapacity porážky zařízení.

Výklad 3

Dopis OIP MŽP č.j. 1807/OIP/03 ze dne 2. 5. 2003 a dopis OIP MŽP č.j. 3630/OIP/03 ze dne 8. 9. 2003

Pokud se při výrobě používají jako suroviny - sladidla (cukr), ingredience a různé doplňkové přísady rostlinného původu, spadají zařízení sloužící např. k výrobě slazených nápojů pod režim zákona o integrované prevenci. Výroba nealkoholických nápojů do kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci spadá. Podmínkou pro zařazení zařízení v případě výroby slazených limonád do působnosti tohoto zákona je uvedená kapacita, která má dosahovat celkovou denní produkci 300 t hotových výrobků.

Výklad 4

Dopis OIP MŽP č.j. 512/OIP/03 ze dne 13. 2. 2003.

Podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci spadají do kategorie 6.4. b) uvedené přílohy nejen sladovny, ale i zařízení na výrobu piva (pivovary) a nealkoholických nápojů, pokud používají suroviny rostlinného původu (slad, cukr, sirupy, chmelové a ovocné koncentráty atp.).

Výklad 5

Dopis OPVI MŽP č.j. 8444/OPVI/04 ze dne 11. 1. 2005.

Výroba potravin mixáží chemických látek uznaných za potraviny nebo povolených do potravin spadá pod působnost zákona o integrované prevenci v kategorii 6.4. b) přílohy č. 1 v případě, že se jedná o výrobu z živočišných nebo rostlinných surovin nebo jejich směsí a pokud tato výroba přesáhne prahové hodnoty uvedené v definici kategorie 6.4. b).

Výklad 6

Dopis OPVI MŽP č.j. 7820/OPVI/04 ze dne 3. 1. 2005.

Zařazení zařízení do kategorie zpracovatelů živočišných nebo rostlinných surovin podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci musí být provedeno ve spojení s dalšími kritérii. Podniky jsou rozlišeny podle zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a zákona č. 166/1999 Sb., o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů, na zpracovatele masa a dalších živočišných surovin a na zpracovatele rostlinných surovin. Všechny podniky zpracovávající živočišné suroviny musí žádat o schválení provozovny Státní veterinární správu (SVS), která následně provádí kontrolu daného provozu. Pokud je provozovatel veden jako „Zpracovatel živočišných produktů“ (registr subjektů pod státním veterinárním dozorem je veřejně dostupný v databázi SVS) a příslušná krajská SVS provádí u provozovatele kontrolu provozu a uděluje hotovému výrobku označení zdravotní nezávadnosti, pak je toto zařízení zařazeno jako zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin. Zařízení pak spadá pod působnost zákona o integrované prevenci pokud denní výrobní kapacita překročí 75 t hotových výrobků.

Výklad 7

Dopis OPVI MŽP č.j. 1696/OPVI/04 ze dne 22. 3. 2004.

Zařízení na výrobu premixů krmných aditiv, proteinových krmiv a produktů určených drobnochovatelům se řadí do kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, protože odpovídají definici zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin. Rozhodující pro zařazení výroby je výrobní kapacita.

Výklad 8

Dopis OPVI MŽP č.j. 5905/OPVI/04 ze dne 15. 9. 2004.

Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl celkového vyrobeného množství krmiv za čtvrtletí a celkového počtu dní za čtvrtletí.

Výklad 9

Dopis OIP MŽP č.j. 5462/OIP/03 ze dne 13. 1. 2004

Jestliže společnost provozuje vedle sebe 2 linky na výrobu škrubu, z nichž jsou na první lince produkovány škruby vhodné jako surovina pro výrobu potravin a krmiv a na druhé lince jsou produkovány modifikované škruby pro papírenský průmysl, nelze kapacity obou linek sečíst a celý záměr posuzovat jako zařízení spadající do kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Tento závěr vyplývá z toho, že modifikované škruby pro papírenský průmysl (linka 2) **nelze** považovat za potravinu nebo krmivo.

Výklad 10

Dopis OIP MŽP č.j. 562/OIP/03 ze dne 26. 2. 2003.

Na technologickou část „čerpání minerální vody“ se při výrobě slazených minerálních vod nebo plnění minerální vody ochucené **kat. 6.4. b) nevztahuje zákon o integrované prevenci.**

Výklad 11

Dopis OIP MŽP č.j. 2733/OIP/03 ze dne 11. 6. 2003.

Kategorie 6.4. c) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko, atd. a objem těchto surovin se sčítá s množstvím vstupujícího mléka. V těchto případech jde v podstatě z hlediska emisí a dalších dopadů na ŽP stále o zpracování mléka, které bylo pouze předupraveno do jiné formy.

Výklad 12

Dopis OIP MŽP č.j. 5498/OIP/03 ze dne 31. 10. 2003

Zařízení krematorium pro zvířata, spadá do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, pokud zařízení přesáhne kapacitu zpracování 10 t zvířecích těl denně.

Výklad 13

Dopis OIP MŽP č.j. 1807/OIP/03 ze dne 2. 5. 2003

K možnosti sčítání kapacit provozoven (větší počet provozoven - např. zařízení intenzivního chovu drůbeže) lze přistoupit v případech, kdy se jedná o stejného provozovatele na jedné lokalitě a provozovny jsou napojeny např. na stejné přírodní systémy energií (elektrina, voda), společné hnojiště a další související zařízení.

Výklad 14

Dopis OIP MŽP č.j. 5896/OIP/03 ze dne 19. 2. 2004, dopis OIP MŽP č.j. 4542/OIP/03 ze dne 30. 9. 2003 a dopis OPVI MŽP č.j. 3525/OPVI/05 ze dne 17. 5. 2005

Projektované kapacity pro jednotlivé kategorie zvířat - kategorie přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci 6.6. a), 6.6. b), 6.6. c) – se při výpočtu maximální kapacity zařízení pro jejich případné zařazení pod působnost zákona o integrované prevenci vzájemně nesčítají.

Výklad 15

Dopis OIP MŽP č.j. 2867/OIP/03 ze dne 7. 7. 2003

V případech, kdy jsou textilie zpracovávány s použitím organických rozpouštědel, zvláště při upravování, provrstvování, impregnování, kašírování, je odpovídající zařazení do kategorie 6.7. přílohy č.1 zákona o integrované než do kategorie 6.2., a to při překročení spotřeby organických rozpouštědel v množství větším než 150 kg organických rozpouštědel za hodinu, popř. více než 200 tun za rok.

Výklad 16

Dopis OIP MŽP č.j. 1953/OIP/03 ze dne 2. 5. 2003

Pokud projektová dokumentace zařízení kategorie 6.7. neobsahuje potřebné údaje o kapacitách předmětného zařízení, lze v některých případech doložit údaje o spotřebě organického rozpouštědla hodnotami vypočtenými z maximální teoretické kapacity lakovny.

Výklad 17

Dopis OPVI MŽP č.j. 5360/OPVI/05 ze dne 2. 8 2005

Ruční odmašťování v nádobách umístěných v digestoři nespadá pod kategorii 6.7., v areálu jsou však zařízení k povrchové úpravě (eloxovna, stará a nová galvanovna), které svou kapacitou převyšují 30 m³

Výklad 18

Dopis OIP MŽP č.j. 2986/OIP/03 ze dne 11. 7. 2003

Výrobu gumárenských sazí retortovým procesem, která je založena na principu chemické reakce, při které nedochází k dokonalému spalování základní suroviny (oleje), **nezařazujeme** do kategorie 6.8 přílohy č. 1 zákona o integrované prevence.

Výklad 19

Dopis OPVI MŽP č.j. 85109/ENV/06 ze dne 21. 12. 2006

V závodě probíhá výroba vlnité třívrstvé lepenky z dovezených rolí papíru a lepenky o plošné hmotnosti 90 – 170 g/m² na výrobní lince nejprve zvlhčením prostřední vrstvy za pomoci páry, poté slepením s horní a dolní vrstvou papíru škrobovým lepidlem. Následuje sušení a řezání pásu, poté vysekávání a potisk. Skutečná produkce lepenky byla 28 000 t za rok. Při výrobě bylo použito vodou ředitelných barev s obsahem 0,1 – 2,6 % VOC. Pro popsanou výrobu připadá v úvahu kategorie 6.1. b) a kategorie 6.7. Protože příloha č. 1 zákona přesně nespecifikuje, zda se výrobou lepenky rozumí pouze výroba z primárních surovin, je nutné pro výklad použít Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách – Papírenství (dále jen BREF), kde jsou stanoveny výchozí suroviny pro výrobu lepenky, popsán výrobní postup při výrobě a také je definován pojem „lepenka“.

- Termín lepenka odpovídá plošné hmotnosti výsledného listu (gramáži). List těžší než 150 g/m² je označován jako lepenka (BREF - kapitola 1.6.),
- výchozí surovinou jsou všechny druhy vláken včetně RCF (tj. regenerované vlákniny, získané zpracováním sběrového papíru) (BREF - kapitola 6.2.2.1.),
- hlavní výrobní operace probíhají na lepenkovém stroji zpracovávajícím vláknitou suspenzi (BREF – kapitola 6).

Součástí popisované výroby není lepenkový stroj, výrobní postup vlnité lepenky se zásadním způsobem odlišuje od výroby lepenky popsané v BREF a vstupní surovinou není vlákno, ale papír a lepenka. Proto lze v tomto případě hovořit pouze o zpracování papíru a lepenky, nikoliv o výrobě. Z těchto důvodů, i když popisované zařízení překračuje prahovou hodnotu, nespadá pod kategorii 6.1. b) zákona o integrované prevenci. V popisovaném zařízení dochází také k potiskování lepenky ve smyslu kategorie 6.7. Protože však nedochází k překročení prahové hodnoty této kategorie, nespadá zařízení ani pod kategorii 6.7. zákona o integrované prevenci.

Výklad 20

Dopis OPVI MŽP č.j. 62790/ENV/06 ze dne 20. 9. 2006

Kapacita porážky se stanovuje z čisté hmotnosti jatečně opracovaných těl, jak bylo zpřesněno zákonem č. 222/2006 Sb. Denní kapacita se stanovuje k projektovaným výrobním kapacitám závodu (poznámka kurzívou v příloze č. 1 zákona). V žádosti o vydání integrované povolení, jejíž obsah určuje § 4 zákona, se má vycházet z aktuálního stavu zařízení, tedy projektované výrobní kapacity k datu podání žádosti. Další rozšiřování kapacit

po případném vydání integrovaného povolení musí být hlášeno povolujícímu úřadu jako plánovaná změna v provozu zařízení (§ 16 odst. 1 písm. b) zákona). Údaje o kapacitě se vztahují k projektovaným výrobním kapacitám. Pokud je linka projektována tak, že technicky umožňuje trojsměnný provoz, pak není aktuální způsob provozování rozhodující.

Výklad 21

Dopis OPVI MŽP č.j.1987/710/06 a 14256/ENV/06 ze dne 21. 3. 2006

V zařízení na míchání krmiv se vyrábějí i krmiva živočišného původu. V příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci je definována kategorie 6.4.b). Vzhledem k tomu je pro posouzení tohoto zařízení z hlediska zákona o integrované prevenci relevantní výrobní kapacita 75 tun/den. Výrobní kapacita zařízení při stávajícím jednosměnném provozu neumožňuje ani teoreticky vyšší kapacitu než je stávající využití. V současné době je v zařízení zpracováváno 45-60 tun krmných směsí denně. Zařízení tedy nespadá pod režim zákona o integrované prevenci.

Výklad 22

Dopis OPVI MŽP č.j. 36074/ENV/06 ze dne 29. 6. 2006

Zařízeními jsou výrobní krmných směsí (dále jen VKS) na úpravu a zpracování surovin za účelem výroby krmiv. Údaje o množství vyrobených krmných směsí v jednotlivých VKS – 86,9 t/denně, 131,1t/denně a 203,1/denně. V těchto zařízeních jsou zpracovávány živočišné a rostlinné suroviny. Pro výrobce krmiv je určující znění kategorie 6.4.b) zákona o integrované prevenci. Zákon tak zcela nepochybně definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby.

Vymezení živočišných surovin a rostlinných surovin není zákonem blíže specifikováno, proto musí být řešeno ve spojení s dalšími legislativními předpisy (v případě výrobců krmiv zejména se zákonem č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů a zákonem č. 166/1999 o veterinární péči, ve znění pozdějších předpisů), konzultacemi s odbornými pracovišti a přístupy na úrovni Evropské unie. Zákon o krmivech stanoví podmínky pro výrobu, používání, balení, označování, dopravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů a působnost orgánů odborného dozoru nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem včetně oprávnění ukládat sankce. V zákoně o krmivech jsou definovány krmiva, krmné suroviny a krmné směsi. Dle tohoto zákona jsou krmivy „produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích“ (shodnou definici krmiv používá i zákon o veterinární péči). Krmnými surovinami se míní „krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů a krmnými směsmi „směsi krmných surovin s přísadkou nebo bez přísadky doplňkových látek, které jsou určeny jako kompletní nebo doplňková krmiva ke krmení zvířat“. Prováděcím předpisem k zákonu o krmivech je mimo jiné vyhláška č. 451/2000 Sb., kterou se provádí zákon č. 91/1996 Sb., o krmivech, ve znění pozdějších předpisů. Tato vyhláška zapracovává příslušné předpisy Evropských společenství a upravuje podrobnosti a požadavky pro výrobu, dovoz, používání, balení, označování, přepravu a uvádění do oběhu krmiv, doplňkových látek a premixů.

Zákon o veterinární péči definuje pojem „živočišné produkty“ jako „suroviny živočišného původu, a to všechny části těl zvířat, zejména maso, vnitřnosti, tuky, kůže, kosti, krev, žlázy s vnitřní sekrecí, rohy, parohy, paznehty, kopyta, vlna, srst, peří, také mléko, vejce, med a včelí vosk, jakož i výrobky z těchto surovin, které jsou určeny k výživě lidí a zvířat“ a dále zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vymezuje pojem „suroviny živočišného původu“ jako „všechny části těl zvířat, ptáků, zvěřiny, mořských a sladkovodních živočichů, mléko, vejce a včelí produkty“ (zákon o potravinách ovšem vymezuje povinnosti pouze podnikatelům při výrobě potravin).

Zmiňované výrobní krmných směsí jsou zařízeními kategorie 6.4.b) dle přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a vztahuje se na ně prahová hodnota výrobní kapacity pro zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), tj. výrobní kapacita 75 t hotových výrobků denně, neboť zpracovávají suroviny živočišného původu a denní výrobní kapacita přesahuje 75 t hotových výrobků. Pro zařízení je povinnost získat integrované povolení.

Výklad 23

Dopis OPVI MŽP č.j. 44030/ENV/06 ze dne 12. 7. 2006

Nápojové koncentráty jsou pro účely zákona o integrované prevenci považovány za rostlinnou surovinu. Toto je podporováno mj. referenčním dokumentem o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro mlékárenský a potravinářský průmysl. Za místo, kde je zpracována rostlinná surovina, nelze považovat pouze sirupárnu, ale také provoz, kde se z nápojového koncentrátu vyrábí ochucené nealkoholické nápoje.

Výklad 24

Dopis OPVI MŽP č.j. 59629/ENV/06 ze dne 20. 9. 2006

Na nákup, skladování a prodej obilovin a olejnin bez jejich zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv se nevztahuje povinnost získat integrované povolení.

Výklad 25

Dopis OPVI MŽP č.j. 75617/ENV/06 ze dne 24. 11. 2006

Pro zařízení na výrobu potravin a krmiv je relevantní kategorie 6.4. b) a to výroba potravin a krmiv z rostlinných surovin o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí). Skutečně vyrobené množství v uvedeném zařízení dosahuje maximálně 29,456 tun hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí). Lze tedy konstatovat, že prahová hodnota 300 t denně není překročena, a proto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 26

Dopis OPVI MŽP č.j. 73344/ENV/06 ze dne 30. 11. 2006

Výroba dehydratovaných směsí, polévkových koření a koncentrátů sirupů probíhá zpracováním sušených komponentů, ze kterých se míchají směsi požadovaných vlastností. U výroby koncentrátů dochází k varu vody s danou suchou směsí sirupu. Projektované výrobní kapacity provozu jsou 48 t denně. Výroba je samostatným zařízením ve smyslu § 2 písm. a) zákona. Výroba náplňových a polévkových hmot se provádí zpracováním tuků, cukru, kakaa, sušeného mléka a aromat. Projektovaná výrobní kapacita je 48 t denně. Výroba je samostatným zařízením ve smyslu § 2 písm. a) zákona. Ve výrobě je použito živočišných i rostlinných surovin. Podíl živočišných surovin činí 1,5%. V obou popisovaných případech se jedná o zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv ve smyslu bodu 6.4. b) přílohy č. 1 zákona. Z důvodu zpracovávání živočišných surovin se na výroby vztahuje první odrážka této kategorie, stanovující prahovou hodnotu na 75 t hotových výrobků denně. Prahová hodnota se vztahuje k projektované výrobní kapacitě zařízení. Prahová hodnota není ani u jednoho z posuzovaných zařízení překročena a tudíž zařízení na výrobu dehydratovaných ani zařízení na výrobu náplňových krémů nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 27

Dopis OPVI MŽP č.j. 4566/710/06 a 31867/ENV/06 ze dne 10. 5. 2006

Pro výrobní technologii na zpracování mléka je relevantní kategorie 6.4.c). Množství zpracovaného mléka za rok 2005 bylo 66 255 432 l. Při nepřetržitém provozu (365 dní) to odpovídá hodnotě 186,423 t za den (v průměru za rok). Zařízení na zpracování mléka tedy nespadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci.

Výklad 28

Dopis OPVI MŽP č.j. 83592 /ENV/06 ze dne 8. 12. 2006

Výroba sušeného mléka probíhá z odebíraného mléka o průměrném množství 186,272 t denně za rok 2005 a 174,246 t denně za 1. pololetí 2006. Pro výrobu sušeného mléka je relevantní kategorie 6.4.c) přílohy č. 1 zákona. Práhové hodnoty k příloze č. 1 zákona se obecně udávají k projektovaným výrobním kapacitám nebo k jinému parametru zařízení. U kategorie 6.4. c) je tímto údajem doložitelné množství odebíraného mléka v uplynulých letech. Sušárna mléka zpracovávající udané množství odebíraného mléka nepřesahuje prahovou hodnotu kategorie 6.4. c) přílohy č. 1 zákona a zařízení tudíž nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 29

Dopis OPVI MŽP č.j. 88917/ENV/06 ze dne 12. 12. 2006

Bioplynová stanice sestává z fermentovacích nádrží na výrobu bioplynu a otevřených nádrží a lagun pro navázení vstupní suroviny a vyfermentovanou surovinu určenou jako hnojivo. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány hlavně vedlejší živočišné produkty. Výsledkem zpracování je jednak biologický substrát pro hnojení, jednak bioplyn. Projektovaná kapacita vstupních surovin je 360 t / den. Bioplyn je spalován v kogeneračních jednotkách o jmenovitém tepelném výkonu 740 kW (elektrický výkon 717 kW). Výše uvedené zařízení využívá konfiskáty živočišného původu a kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně, proto lze předmětnou bioplynovou stanici zařadit do kategorie 6.5. zákona a vzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 30

Dopis OPVI MŽP č.j. 85972/ENV/06 ze dne 20. 12. 2006

Zařízení kachní líheň se skládá ze sedmi částí – příjem vajec, umývárna, sklad vajec, předlíheň, dolíheň, vybírací místnost a expedice. Do kachní líhně se každý den sváží vejce s chovných hejn, která se uskladňují ve skladu vajec. Ze skladu se vejce vkládají do předlíhni a následně do dolíhni, přičemž celý proces líhnutí trvá celkem 28 dní. Po vylíhnutí se kachňata bezprostředně odvázejí k jednotlivým výkrmcům. Specifikaci líhně lze nalézt ve vyhlášce č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí. Pro účely vyhlášky se líhni rozumí – „podnik, jehož činnost spočívá v uložení nasadových vajec do inkubátoru, jejich líhnutí a dodání jednodenních kuřat.“ Definici chovu lze nalézt v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). „Chovem je chov zvířete nebo skupiny zvířat téhož druhu jednoho chovatele.“ Kategorie 6.6. a) přílohy č. 1 zákona se tedy vztahuje pouze na chov drůbeže. Kachní líheň nespadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

Výklad 31

Dopis OPVI MŽP č.j. 84054/ENV/06 ze dne 4. 12. 2006

Pro zařízení chovu prasat je relevantní kategorie 6.6.b), v areálu jsou dvě stáje pro výkrm vepřů s projektovanou kapacitou 1200 ks a 800 ks. Tyto stáje lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z toho důvodu se projektované kapacity sčítají. Projektovaná kapacita zařízení je 2000 kusů prasat. Lze konstatovat, že prahová hodnota více než 2000 kusů prasat není překročena, a proto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 32

Dopis OPVI MŽP č.j. 26092/ENV/06 ze dne 3. 4. 2006

Po rekonstrukci bude farma specializována na genetický odchov prasat. V jednom areálu se bude provozovat chov maximálně 461 kusů prasníc pro ustájení (příloha č. 1 zákona kategorie 6.6.c) zmiňuje prostor pro 750 kusů prasníc) a v dalších objektech farmy bude umístěno 1980 kusů selat v dochovu a 1600 kusů prasat v genetickém odchovu (příloha č. 1 zákona kategorie 6.6.b) zmiňuje prostor pro 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)). Projektované kapacity se nesčítají a projektované zařízení nebude podléhat příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci.

Výklad 33

Dopis OPVI MŽP č.j. 1971/710/06 a 14040/ENV/06 ze dne 3. 3. 2006

Samotná technologie zpracování polypropylenové fólie na flexibilní obaly nespadá pod dikci zákona č.76/2002 Sb., o integrované prevenci. Ovšem jiná situace nastává v případě, kdy dochází k potisku vstupního materiálu rozpouštědlovými barvami. Podle přílohy č.1 zákona č. 76/2002 Sb. v případě spotřeby organického rozpouštědla při potisku větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok zařízení spadá do kategorie 6.7. a vzniká povinnost získat integrované povolení. Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení.

Výklad 34

Dopis OPVI MŽP č.j. 1348/710/06 a 8697/ENV/06 ze dne 6. 3. 2006

V zařízení na výrobu střešních dílů pro automobily došlo v roce 2005 k navýšení spotřeby organického rozpouštědla na 271,058 tun a tím i k překročení prahové hodnoty spotřeby 200 tun za rok, která je určující pro zařazení do kategorie 6.7. dle přílohy č. 1 zákona. Pokud v okamžiku vydání stavebního povolení provozovna

nenaplnovala definici zařízení dle zákona o integrované prevenci, nevztahovala se na ni ani povinnost podat žádost o vydání integrovaného povolení. Během roku 2005 stoupla spotřeba organických rozpouštědel na 271,058 tun, čímž byla překročena spotřeba rozhodující pro naplnění definice zařízení dle zákona o integrované prevenci a pro zařazení zařízení pod režim zákona, tj. 150 kg organického rozpouštědla za hodinu nebo 200 tun za rok. V okamžiku překročení této spotřeby vznikla provozovateli zařízení povinnost mít integrované povolení.

Výklad 35

Dopis OPVI MŽP č.j. 91024/ENV06 ze dne 20. 12. 2006

Pro zařízení na výrobu grafitových kartáčků je relevantní kategorie 6.8. Kartáčky se lisují z dodané práškové směsi (uhlíkový prášek obsahující přírodní grafit) a dále vázací prostředky (pryskyřice), které pomáhají stabilizovat tvrdost. Podíl zastoupení pryskyřic ve směsi se pohybuje v rozmezí 5,0 – 17,8 % hmot. pro různé typy kartáčků. Po vylisování se kartáčky vypalují při teplotě 300 – 700°C. Nejedná se jednoznačně o výrobu grafitu (uhlíku) v komplexním technologickém cyklu, ale o jeho zpracování na účelový výrobek. Vypalování je součástí tohoto zpracovatelského procesu. Výroba uhlíkových kartáčků nespadá do kompetence zákona.

Výklad 36

Dopis OPVI MŽP č.j. 35302/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Předmětem dotazu je zařízení na zpracování dřevotřísky. Výrobní závod je zaměřen na zakázkovou výrobu dřevěných prvků a na výrobu dřevotřískových přířezů. Mezi hlavní produkty patří např. EURO okna, dveře, schodiště, nábytek, kuchyňské linky a výroba saunových doplňků, včetně výroby kompletních saun. K výrobě všech dřevěných prvků jsou používány materiály od českých výrobců. Zpracovávají se všechny druhy masivních materiálů a plošné materiály jako lamino, MDF aj.

Pro zařízení výroba dřevěných prvků může být relevantní kategorie 6.1.a), která je definovaná jako: „Průmyslové závody na výrobu buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů.“ Dle informací získaných od firmy k této výrobě nedochází, proto dané zařízení nenaplnuje dikci kategorie 6.1.a) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Výklad 37

Dopis OPVI MŽP č.j. 5769/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Výroba vlnité lepenky probíhá slepováním papíru a kartonu pomocí škrobového lepidla, tj. nejedná se o výrobu lepenky z primárních vláken pomocí lepenkového stroje. Pro popsanou výrobu připadá v úvahu kategorie 6.1. b), která zní „Průmyslové závody na výrobu papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší 20 t denně“. Protože příloha č. 1 zákona přesně nespecifikuje, zda se výrobou lepenky rozumí pouze výroba z primárních surovin, je nutné pro výklad použít Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách - Papírenství (dále jen „BREF“), kde jsou stanoveny výchozí suroviny pro výrobu lepenky, popsán výrobní postup při výrobě a také je definován pojem „lepenka“.

Termín lepenka odpovídá plošné hmotnosti výsledného listu (gramáži). List těžší než 150 g/m² je označován jako lepenka (BREF - kapitola 1.6.),

výchozí surovinou jsou všechny druhy vláken včetně RCF (tj. regenerované vlákniny, získané zpracováním sběrového papíru) (BREF - kapitola 6.2.2.1.),

hlavní výrobní operace probíhají na lepenkovém stroji zpracovávajícím vláknitou suspenzi (BREF - kapitola 6).

Protože součástí popisované výroby není lepenkový stroj, výrobní postup vlnité lepenky se zásadním způsobem odlišuje od výroby lepenky popsané v BREF a vstupní surovinou není vlákno, ale papír a karton, lze v tomto případě hovořit pouze o zpracování papíru a lepenky, nikoliv o výrobě. Z těchto důvodů zařízení nespadá pod kategorii 6.1. b) zákona o integrované prevenci.

Výklad 38

Dopis OPVI MŽP č.j. 2999/ENV/07 ze dne 12. 1. 2007

Textilní výroba se řadí do kategorie 6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona. Podle poznámky k příloze č. 1 zákona se uvádí prahové kapacity obecně k projektovaným výrobním kapacitám - skutečná denní produkce není v případě této kategorie určující.

Pokud projektovaná kapacita zařízení (zpracovatelská) odpovídá Vámi udané maximální kapacitě 23 t přize denně, pak popisované zařízení spadá pod režim zákona. Pro provozovatele stávajících zařízení spadající pod působnost zákona platí povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007, pokud hodlají zařízení

provozovat i po tomto datu. O integrované povolení je možné požádat i dobrovolně.

Výklad 39

Dopis OPVI MŽP č.j. 18375/ENV/07 ze dne 8. 3. 2007

V zařízení je převažující činností praní nemocničního a hornického prádla. Pro danou činnost připadá v úvahu kategorie 6.2. přílohy č. 1 zákona, která zní „závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně“. Výčet operací v závorce, kde je uvedeno mimo jiné i praní, se vztahuje k výrobním postupům souvisejícím s předúpravou vláken nebo textilií, jako je například praní vlny v rámci textilní výroby při tzv. procesech zušlechťování.

Praní nemocničního a hornického prádla nelze považovat za předúpravu vláken či textilií ve smyslu zákona a popsané provozovny tudíž nespádají pod kategorii 6.2. Pokud v rámci zařízení neprobíhají žádné další průmyslové činnosti, popsané v příloze č. 1 zákona, nemá provozovatel povinnost získat integrované povolení.

Výklad 40

Dopis OPVI MŽP č.j. 26129/ENV/07 ze dne 15. 5. 2007

Závod na úpravu tkanin byl rekonstruován po povodni v roce 1997. Kapacita strojního vybavení závodu byla zvolena tak, aby ve dvousměnném provozu bylo možno zajistit úpravu vyráběných tkanin. Podle uvedených informací závod pracuje ve dvousměnném provozu. V závodě je k dispozici linka na odšlichtování a praní, linka pro mercerizaci a linka na bělení a praní. Rychlost každé z linek je 70 m/min. Linky na sebe navazují, některé zboží může projít všemi třemi linkami.

Denní kapacita prací linky v případě upravování košilovin o hmotnosti 90 g/m² a šířce 140 cm (ve dvousměnném provozu) dosahuje 6,2 t. V případě upravování košilovin o hmotnosti 130 g/m² a šířce 150 cm (ve dvousměnném provozu) je kapacita 9,6 t/den. Technologii lze využít i pro zpracování bavlnářských tkanin o hmotnosti 200 g/m² a více (produkce ve dvousměnném provozu 12 t/den).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.2. přílohy č. 1 („Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.“). Popsaná technologie spadá do kategorie 6.2. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci z důvodu překročení prahové hodnoty pro kapacitu zpracovávaných výrobků v případě zpracování bavlnářských tkanin o hmotnosti 200 g/m² a více.

Výklad 41

Dopis OPVI MŽP č.j. 90428/ENV/07 ze dne 3. 1. 2007

Pro výrobu minerálních a vitamínových krmných směsí a premixů se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají žitné otruby a to jako nosič vitamínů a doplňkových látek u některých výrobků. Ostatní suroviny jsou minerálního původu. Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b), která je definovaná jako: „Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 30 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro výrobu kompletních mléčných krmných směsí se používají krmné suroviny a doplňkové látky. Z rostlinných krmných surovin se používají suroviny zpracovatelského průmyslu (rostlinné tuky, sojový bílkovinný koncentrát a sojová mouka) a z živočišných krmných surovin sušené krmné suroviny mléčného původu. Sušené krmné suroviny mléčného původu jsou dodávány ze sušáren mléka a syrovátky, jedná se o mléčné výrobky v sušeném stavu (např. sušená syrovátka, sušené podmásílí, sušené odtučněné mléko). Pro tuto činnost je relevantní kategorie 6.4.b), která je definovaná jako: „Zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Vzhledem k tomu, že v zařízení je výrobní kapacita 25 t/den, lze konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci. Zařízení nenaplnuje ani znění kategorie 6.4.c) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci (vzhledem k nedostatečné kapacitě).

Výklad 42

Dopis OPVI MŽP č.j. 5477/ENV/07 ze dne 22. 1. 2007

Pro zařízení cukrovar je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definovaná jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity

v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí. Předmětem činnosti cukrovaru je výroba dvou hotových výrobků - cukru a cukrovarnických řízků, které se vyrábí z rostlinné suroviny cukrovky. Cukrovar je rozhodnutím Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského zaevidován jako krmivářský podnik a získal oprávnění prodávat cukrovarské vyloužené řízky pro krmné účely. V roce 2006 bylo za kampaň (3. 10. 2006 - 17. 12. 2006) vyrobeno 27 487 t cukru a cca 42 000 t vyloužených řízků. Prahová hodnota 300 t denně hotových výrobků byla překročena a provozovatel zařízení má povinnost získat integrované povolení.

Výklad 43

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Společnost provozuje níže uvedené objekty.

- Obilné silo o projektované kapacitě 2 500 t/rok s výrobnou krmných směsí:
 - technologické zařízení obilního sila umožňuje skladování obilí a zároveň výrobu krmných směsí v sypkém stavu,
 - technologie mícháreny krmiv má instalovanou roční výrobní kapacitu 12 000 t ve dvousměnném provozu (48 t denně).
- Obilné silo o projektované kapacitě 21 000 t/rok:
 - silo slouží jako sklad k uskladnění a sušení obilí a osiv, součástí sila je sušička obilí,
- Obilné silo na ječmen o projektované skladovací kapacitě 3 000 t/rok.

V zařízení probíhá výroba krmných směsí pro prasata, drůbež a ostatní zvířata, skladování a prodej obilovin. Zákon definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou suroviny rostlinného původu (např. pšenice, ječmen, oves, kukuřice, luštěniny, krmná mouka, otruby, ostatní mlýnské krmné suroviny, sojový extrahovaný šrot, řepkový extrahovaný šrot a výlisky, ostatní krmné suroviny z olejnatých semen, sladový květ), živočišného původu (rybí moučka) a sušená syrovátka.

Pro zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) - první odrážka: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně.“ Projektovaná výrobní kapacita výroby krmných směsí 48 tun za den, zákonem stanovená hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena a je tedy možné konstatovat, že toto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Pro zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4.c), která je definována jako zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok). Kategorie 6.4.c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. Jelikož množství syrovátky jako vstupní suroviny dosahuje dle Vašich informací maximálně 14 tun ročně, není naplněna dílčí bodu 6.4.c) zákona o integrované prevenci.

Obilní sila slouží jako skladovací zařízení obilovin a olejnin, které jsou určeny k výrobě potravin a krmiv. Ve skladovacích zařízeních se nachází sušička obilovin a čistička obilovin s hodinovým výkonem 40 a 50 t/hod, na zařízeních se zpracovávají uskladněné komodity pro následný prodej - sladovnícké ječmeny, kukuřice, pšenice pro dodávku do mlýnů k výrobě potravin, dále řepka a obiloviny pro výrobu krmných směsí. V případě sušení a čištění obilí se jedná o předúpravu suroviny. Výstupem ze zařízení není potrava nebo krmivo, ale usušené a vyčištěné obilí, které je považováno za surovinu pro další výroby. Pokud se jedná o samostatná zařízení, nelze je zařazovat do kategorie 6.4.b) zákona o integrované prevenci. Pokud jsou sušárny (čistírny) obilí součástí výroby potravin nebo krmiv, jsou zařazovány k zařízením mimo rámec přílohy č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. Na nákup, skladování a prodej obilovin a olejnin bez jejich zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv se nevztahuje povinnost získat integrované povolení. Na základě dostupných údajů, které byly odborem posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že daná zařízení nespadají pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 44

Dopis OPVI MŽP č.j. 9888/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Pro zařízení pšeničný a žitný mlýn je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definována jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“ Pšeničný a žitný mlýn jsou provozovány v jedné budově (ve stejném patře), mají společné vytápění, přívod vody a měřidlo. Mlýny lze

považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z tohoto důvodu se výrobní kapacity počítají.

Zákon vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí (dnů, kdy bylo zařízení v provozu).

Předmětem činnosti společnosti je výroba hotových mlynářských výrobků, které jsou vyráběny z rostlinných surovin - pšenice a žito. Před zpracováním se pšenice nebo žito čistí suchou cestou. Poté se provádí zvlhčování a odležování obilí, po opracování povrchu obilí se zrno mele na válcových stolicích a produkty se získávají tříděním podle velikosti částic a obsahu minerálních látek na vysévacích strojích. Podle zákona č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, lze potraviny definovat jako „látky určené ke spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky“.

V roce 2005 dosahovala maximální výrobní kapacita 285,9 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí) a v roce 2006 dosahovala maximální výrobní kapacita 281,7 t mlynářských výrobků denně (za II. čtvrtletí). Na základě dostupných údajů, které byly odboru posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 45

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007

Technologické zařízení na výrobu rybí moučky sestává z příjmového žlabu vstupních surovin, šnekového dopravníku, destruktoru, odlučovače odpadních vod, jímek odpadních vod, dvourotorové míchačky, prosévacího stroje a dalších šnekových dopravníků. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány vedlejší produkty živočišného původu z ryb, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb, a kukuřičný šrot. Výsledným produktem je rybí moučka, která je následně využívána jako krmná surovina pro výrobu krmných směsí. Výrobní kapacita zařízení je 20 tun hotových výrobků denně. Projektovaná kapacita je 20 tun vstupních vedlejších živočišných produktů a 10 tun kukuřice za den, tj. celkem 30 tun surovin denně.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (první odrážka), která zní „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně, a kategorie 6.5. Nejlepší dostupné techniky (tzv. BAT) pro výrobu rybí moučky jsou předmětem referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a průmysl zpracovávající vedlejší živočišné produkty.

Zákon o krmivech č. 91/1996 Sb. v platném znění definuje krmiva jako „produkty rostlinného nebo živočišného původu čerstvé nebo konzervované a produkty jejich průmyslového zpracování, jakož i organické a anorganické látky s přidáním doplňkových látek nebo bez přidání, které jsou určeny ke krmení zvířat samostatně nebo ve směsích“, a krmné suroviny jako „krmiva, která jsou určena pro přímé použití ke krmení zvířat v původním stavu nebo po úpravě, dále k výrobě krmných směsí nebo jako nosiče pro výrobu premixů“.

Výše uvedené zařízení vyrábí krmnou surovinu z živočišných surovin (rybí moučku) a jeho výrobní kapacita je 20 tun hotových výrobků denně. Z poskytnutých údajů vyplývá, že zákonem stanovená prahová hranice 75 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nelze zařadit do kategorie 6.4.b) zákona.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Výše uvedené zařízení využívá vedlejší živočišné produkty, získané ze závodů vyrábějících produkty k lidské spotřebě z ryb. Projektovaná kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně. Na základě dostupných informací lze výše uvedené zařízení zařadit do kategorie 6.5. zákona. Jeho provozovatel má povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci.

Výklad 46

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007

V zařízení probíhá výroba krmných směsí. Vstupními surovinami pro výrobu krmných směsí jsou rostlinné suroviny a suroviny s obsahem mléčné bílkoviny. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definována jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv

z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí)."

Zařízení bylo v provozu 37,5 hodin týdně při dvousměnném pracovním režimu a nebylo v provozu o víkendech a státních svátcích a maximální výrobní kapacita dosahovala 240,6 tun za rok 2006. Je zřejmé, že zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí) není překročena.

Pro dané zařízení by připadala v úvahu i kategorie 6.4.c), která je definována jako „zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok)". Kategorie 6.4. c) zahrnuje i zařízení používající jako vstupní surovinu syrovátku, sušené mléko atd. a objem těchto surovin se počítá s množstvím vstupujícího mléka. V těchto případech jde v podstatě z hlediska emisí a dalších dopadů na životní prostředí stále o zpracování mléka, které bylo pouze předupraveno do jiné formy. Jelikož množství surovin mléčného původu, které jsou součástí vyráběných krmných směsí, dosahovalo 183,9 tun za rok 2006, není naplněna dikce bodu 6.4.c) zákona o integrované prevenci.

Zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 47

Dopis OPVI MŽP č.j. 23527/ENV/07 ze dne 24. 4. 2007 a dopis OPVI MŽP č.j. 38256/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Zařízením je výrobní krmných směsí a provozovna, kde dochází k míchání již vyrobených granulí a jejich balení. Krmné směsi jsou vyráběny ze směsi živočišných a rostlinných surovin. Skutečná výrobní (maximální) kapacita je 50 t za den (resp. 1000 t za měsíc). Dále byla žádost o stanovisko, které se týká provozu umístěného v jiné obci, který odebírá od výrobny vyrobené granule krmných směsí. V tomto provozu je prováděno balení krmiv do malospotřebitelských obalů. Kapacita tohoto zařízení je nad 75 t za den. Jsou zde míchány různé granule krmiv v různých poměrech a baleny. Tím je násoben sortiment produkovaných krmiv.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro výrobu krmných směsí relevantní kategorie 6.4.b) (první odrážka) - „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně".

Popsaná výrobní krmných směsí nespadá do kategorie 6.4.b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci z důvodu nepřekročení prahové hodnoty pro kapacitu zařízení. Pokud by došlo k navýšení denní kapacity provozovny nad 75 t (např. výměna výrobního zařízení), je nutné si zažádat o vydání integrovaného povolení.

Provoz v jiné obci odebírá od předchozí provozovny vyrobené granule krmných směsí. Jestliže se jedná pouze o míchání již vyrobených granulí v různém poměru a následném balení nelze tuto provozovnu považovat za zařízení na úpravu nebo zpracování za účelem výroby krmiv nebo krmných směsí z živočišných surovin, a proto nespadá pod zákon o integrované prevenci. Posuzované provozovny nespadají do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

Výklad 48

Dopis OPVI MŽP č.j. 40675/ENV/07 ze dne 21. 6. 2007

Společnost provozuje výrobu krmiv. Předmětná výroba krmiv zahrnuje zásobníky, dopravní cesty, míchací zařízení (1 t) o udávaném výkonu 5 t/hod., granulární lis o výkonu 3 t/hod., chladič kolonu, pytlovací váhu, vyvíječ páry, nástřik okyselovačů a olejů. Výroba je provozována ve dvou směnách, tj. 16 hodin denně v pracovní dny včetně svátků (tj. 4 160 hodin za rok).

Vstupními surovinami do výroby krmiv jsou především suroviny rostlinného původu: obiloviny, luštěniny, mlýnské výrobky, suroviny z olejnatých semen, dále krmiva živočišného původu (v minulosti rybí moučka, aktuálně sušená krev) a doplňková minerální krmiva. Celková spotřeba surovin byla za rok 2005 - 6700 t, za rok 2006 - 7524 t. Tato množství odpovídají i produkci výrobků za uvedené roky v tunách. Výrobky se liší složením, maximální podíl surovin živočišného původu nepřesáhl ve sledovaných letech 2,5 %, celková spotřeba surovin živočišného původu byla 60 t v roce 2005 a 75 t v roce 2006 (suroviny živočišného původu byly použity pouze u tří výrobků z celkových 14 vyrobených).

Technologický proces výroby krmiv je limitován výkonem granulárního lisu, který činí 3 tuny za hodinu (tj. teoretická výrobní kapacita 72 tun za 24 hodin). Denně je prováděna údržba v rozsahu půl hodiny za směnu a při výrobě krmných směsí pro drůbež je třeba z důvodu použití antikoncidik provést po ukončení výroby čištění výrobní linky krmnými otrubami, což odpovídá rovněž cca půl hodině odstávky. Tyto odstávky snižují výše uvedenou teoretickou denní výrobní kapacitu zařízení. Z předložených údajů vyplývá, že zařízení v současném stavu nedosahuje limitní prahové hodnoty 75 tun hotových výrobků z živočišných surovin denně pro zařazení do kategorie 6.4.b), odrážky první, citace viz. výše.

Suroviny rostlinného původu jsou u 11 uváděných výrobků používány ze 100 %, u výše popisovaných tří výrobků z 97,5 %. Podle předložených údajů o měsíční produkci výrobků za roky 2005 a 2006 byla denní produkce výrobků 29,3 tuny nebo méně. Tato produkce nedosahuje v zákoně uvedené prahové hodnoty 300 tun

hotových výrobků z rostlinných surovin denně. Předložené údaje nepodporují možnost zařazení této výroby do kategorie 6.4.b), odrážky druhé, citace viz. výše.

Daná výrobní krmiv nespadá do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení. Pokud ovšem dojde ke změnám, které by znamenaly překročení výše uvedených prahových hodnot, spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a provozovateli vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provozovat zařízení podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci bez integrovaného povolení zakazuje § 16, odst. 2 zákona o integrované prevenci.

Výklad 49

Dopis OPVI MŽP č.j. 46258/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007

Výklad k aplikaci kategorie 6.4.b). Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro výrobce potravin a krmiv je určující znění kategorie 6.4.b) zákona, která je definována jako zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv:

- z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,
- z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).

Zákon definuje povinnost pro provozovatele, kteří vyrábějí krmiva a splňují další podmínky stanovené zákonem (kapacita zařízení) získat integrované povolení. Za suroviny je nutné považovat jakékoli materiály, ať již zpracované nebo nikoli, které jsou používány jako vstupy do výroby.

V případě výroby potravin a krmiv z živočišných surovin (jiných než mléka) zákon o integrované prevenci vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity. Uvedená prahová hodnota (75 t/den) je udávána ve vztahu k projektované výrobní kapacitě zařízení (maximální možná dle technologických parametrů zařízení).

V případě výroby potravin a krmiv z rostlinných surovin zákon o integrované prevenci vyžaduje stanovení denní výrobní kapacity v průměru za čtvrtletí. Výrobní kapacita je pro tuto kategorii zařízení definována jako skutečně vyrobené množství hotových výrobků. Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu dnů za čtvrtletí, kdy bylo zařízení v provozu.

V této souvislosti je nutné upozornit na fakt, že v současné době je na úrovni Evropské unie intenzivně

řešena mimo jiné právě otázka stanovení výrobních kapacit zařízení s ohledem na organizaci práce. Podle předběžných výsledků diskuse bude snaha EU určovat výrobní kapacitu jako maximální kapacitu, kterou lze technicky v zařízení dosáhnout bez ohledu na organizaci práce. Pokud bude dosaženo shody mezi členskými státy, budou následně závazná pravidla aplikována i v České republice.

Pokud dojde k překročení výše uvedené výrobní kapacity zařízení (i v jediném čtvrtletí), spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a provozovateli daného zařízení vzniká povinnost mít pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provoz zařízení dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci by bez integrovaného povolení nebyl možný.

Výklad 50

Dopis OPVI MŽP č.j. 47004/ENV/07 ze dne 20. 7. 2007

Předmětem činnosti společnosti je výroba piva a ječného sladu. Základními surovinami pro výrobu piva jsou voda, slad a chmel. Surovinou pro výrobu sladu je sladovnický ječmen.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro dané zařízení je relevantní kategorie 6.4.b) (druhá odrážka), která je definována jako: „zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí).“

Definice potravin je uvedena v zákoně č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů: „potraviny jsou látky určené k spotřebě člověkem v nezměněném nebo upraveném stavu jako jídlo nebo nápoj, nejde-li o léčiva a omamné nebo psychotropní látky“.

Výrobu piva a ječného sladu lze považovat za výrobu v rámci jednoho zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci (mají stejného provozovatele, jsou provozovány v jednom provozním areálu a slad, který se v pivovaru vyrábí, je posléze používán jako vstupní surovina pro výrobu piva). Z tohoto důvodu se výrobní kapacity počítají.

Pro správné posouzení zařazení zařízení pod režim zákona o integrované prevenci je rozhodující vypočítat průměrnou hodnotu vyrobeného množství krmiv nebo potravin za čtvrtletí. Průměr za čtvrtletí je definován jako podíl skutečně vyrobeného množství hotových výrobků za čtvrtletí a celkového počtu pracovních dnů za čtvrtletí (dnů, kdy bylo zařízení v provozu).

Dle získaných informací dosahovala v roce 2006 maximální výrobní kapacita 48,8 t výrobků denně (za I. čtvrtletí) a v prvním pololetí roku 2007 dosahovala maximální výrobní kapacita 29,7 t výrobků denně (za I. čtvrtletí).

Zákonem stanovená prahová hranice 300 t hotových výrobků denně není překročena, a proto dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 51

Dopis OPVI MŽP č.j. 8971/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007 - viz kategorie 6.4.b).

Výklad 52

Dopis OPVI MŽP č.j. 22163 /ENV/07 ze dne 20. 3. 2007 - viz kategorie 6.4.b).

Výklad 53

Dopis OPVI MŽP č.j. 5900/ENV/07 ze dne 19. 2. 2007

Společnost provozuje výrobní zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“. Podle zákona o odpadech č. 185/2001 Sb., se jedná o činnost využívání odpadů ve smyslu přílohy č. 3 zákona o odpadech dle kódu R 3. Výsledkem zpracování odpadů jsou registrované produkty určené k oběhu a komerčnímu využití - organické hnojivo a průmyslový kompost. Do zařízení je možné přijímat a nakládat podle Katalogu odpadů (vyhláška MŽP č. 381/2001 Sb.) odpady jak rostlinného, tak živočišného původu. Projektovaná kapacita zařízení je 20 000 t/rok zpracovaného odpadu.

Pro danou technologii není relevantní kategorie 5.3., která zní „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“, ale kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Zařízení k využívání odpadů „Zpracování organických odpadů biofermentací“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Výklad 54

Dopis OPVI MŽP č.j. 17058/ENV/07 ze dne 2. 3. 2007 - viz. kategorie 6.4.b)

Výklad 55

Dopis OPVI MŽP č.j. 10592/ENV/07 ze dne 6. 3. 2007

Společnost provozuje bioplynovou stanici. V roce 2006 byl zahájen zkušební provoz na stavbě „kofermentace fytomasy v bioplynové stanici“. Stavba zahrnuje instalaci dvou reaktorů, které produkují bioplyn a výstupní produkt, tzv. digestát. Výroba elektřiny při produkci bioplynu 4500 m³/den dosahuje až 9000 kWh/den. Denní zkušební vsázka vstupních surovin (při průměrné době zdržení cca 50 dnů v reaktorech pracujících v anaerobním režimu) činí:

- masokostní moučka (z kafilerie)	8 t/den
- kal z ČOV celulózky (Biocel Paskov)	24 t/den
- travní hmota	5 t/den
- tzv. „glycerinová fáze“	4 t/den
- prasečí kejda	40 m ³ /den

Pro technologii, která se týká bioplynové stanice je relevantní kategorie 6.5., která je vymezena jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Z přehledu denní vsázky je zřejmé, že odpadů živočišného původu může tato bioplynová stanice zpracovávat více než 10 t denně.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (tzv. BREF) pro jatka a zařízení k nakládání s vedlejšími živočišnými produkty se zabývá kategoriemi 6.4.a) a 6.5. přílohy č. 1 zákona. BREF zahrnuje široký

rozsah činností s vedlejšími produkty. Patří mezi ně i výroba bioplynu a kompostování. Podle BREFu pojem „živočišný odpad“ můžeme pro uvedenou kategorii chápat zejména ve smyslu pojmu „vedlejší živočišný produkt“.

Pojem „vedlejší živočišný produkt“ je definován v nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1774/2002, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě: „Vedlejší živočišné produkty jsou celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člácích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu.“ Nařízení rozděluje vedlejší živočišné produkty do tří kategorií. Do materiálu kategorie 2 zařazujeme např. hnůj a obsah trávicího traktu. Do materiálu kategorie 3 je možné zařadit např. části poražených zvířat nebo kuchyňský odpad.

Bioplynové stanice a kompostárny, které využívají vedlejší živočišné produkty s kapacitou zpracování větší než 10 t denně lze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona. Provozovatelé takových zařízení mají povinnost získat integrované povolení a provozovat ho v souladu se zákonem o integrované prevenci. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty je možné konstatovat, že „Kofermentace fytomasy v Bioplynové stanici“ spadá pod působnost zákona č. 76/2002 Sb. o integrované prevenci. Vzniká zde tedy povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení.

Výklad 56

Dopis OPVI MŽP č.j. 27315/ENV/07 ze dne 9. 5. 2007

V kompostárně je používán aerobní fermentor EWA (Ecological Waste Apparatus), který slouží ke zpracování, přeměně a hygienizaci biologicky rozložitelných odpadů na výrobek ve formě kompostu metodou rychlé intenzivní automaticky řízené aerobní termofilní fermentace. Maximální hmotnost zakládky je uváděna 12 tun. Doba zdržení jedné zakládky v aerobním fermentoru je 5 dnů.

Receptura zakládky pro aerobní fermentor EWA následující:

Typ materiálu	Množství (t)	Procentuální podíl
Zbytky z kuchyní a stravoven	4	33%
Kal z ČOV	5	42%
Sláma/stařina z luk	2	16,5%
Piliny/listí	1	8,5%
Celkem	12	100%

Pro zařízení tohoto typu je relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona. Kategorie je definována jako „Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 tun denně“. Jelikož uváděná vsázka nenaplnuje z kapacitních důvodů definici kategorie 6.5. zákona je zřejmé, že posuzovaná kompostárna nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Je ovšem nutné upozornit na to, že pokud kapacita zařízení přesáhne při odstraňování nebo využití prahovou hodnotu 10 tun konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu denně, například změnou stávajícího provozního využití, spadá takové zařízení pod režim zákona o integrované prevenci a vzniká povinnost získat pro provoz takového zařízení integrované povolení. Provoz zařízení dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci bez integrovaného povolení není možný.

Výklad 57

Dopis OPVI MŽP č.j. 28313/ENV/07 ze dne 11. 5. 2007

Předpokládanou vstupní surovinou pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici by měly být:

tráva, siláž, senáž - celkem cca 100 t/rok,

biologicky rozložitelné odpady neklasifikované jako nebezpečné, nevyžadující hygienizaci (pivovarské mláto, zelenina, ovoce, pečivo) - kapacita cca 4 400 t/rok, tj. cca 12 t/den, statková hnojiva (prasečí kejda) - cca 17 000 t/rok, tj. cca 46,6 t/den,

odpady živočišného původu (jateční odpady, krev, odpady z kuchyní, restaurací a jídelen, odpady z mlékáren (kategorie 2 a 3 dle nařízení Evropského parlamentu a Rady 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě)) - kapacita cca 2 900 t/rok, tj. cca 8 t/den.

Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1. Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných

právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. prasečí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice bude zpracovávat odpady živočišného původu o kapacitě cca 8 t denně. Z toho důvodu lze konstatovat, že výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. zákona. Pokud by však došlo k navýšení množství zpracovávaných odpadů živočišného původu a byla by překročena prahová hodnota 10 t denně, pro provozovatele bioplynové stanice by vznikla povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice je kogenerační jednotka, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 58

Dopis OPVI MŽP č.j. 36799/ENV/07 ze dne 11. 5. 2007

Zařízení bude pracovat na principu anaerobní digesce bioodpadu, kdy anaerobní bakterie ve fermentoru přeměňují uhlík v bioodpadu na metan o oxid uhličitý (směs plynů, získaná popsánymi postupy, bývá běžně označována jako bioplyn - viz např. vyhláška č. 482/2005 Sb. § 2 písm. e)). Plyný produkt je využit v kogenerační jednotce k výrobě elektrické a tepelné energie. Substrát z fermentace je zpracován na kompost, zbytkový odpad je ukládán na skládce.

Maximální kapacita zařízení nepřesáhne 15 000 tun za rok. Konfiskáty živočišného původu nebudou do zařízení přijímány. Podle kvalifikovaného odhadu budoucího provozovatele budou cca 7 tun denně z celkového množství zpracovávaného odpadu tvořit biologicky rozložitelné odpady z kuchyní a stravoven. Množství může být případně překročeno, protože technologie zařízení to umožňuje.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorii 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně zákona.

Kuchyňské odpady určené k použití v závodech na výrobu bioplynu nebo ke kompostování se považují podle článku 6 odstavce 2 písm. g) nařízení č. 1774/2002 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu za vedlejší produkt živočišného původu. Vedlejším produktem živočišného původu se rozumí celá mrtvá těla zvířat nebo jejich části nebo produkty živočišného původu uvedené v člancích 4, 5 a 6 nařízení, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu včetně vajíček, embryí a spermatu.

Kapacita zpracovávaných kuchyňských odpadů nedosahuje kapacity určené zákonem a proto se na připravované zařízení (při zachování množství jednotlivých vstupů) povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

Pokud by došlo k jakýmkoli změnám a v zařízení by bylo zpracováváno více než 10 tun kuchyňského odpadu denně vyžadujícího hygienizaci (zda zpracovávaný kuchyňský odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou), konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi projektu, složení vstupních odpadů se může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k předpokládanému složení a množství odpadů.

Výklad 59

Dopis OPVI MŽP č.j. 35512/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

V zemědělské bioplynové stanici budou jako primární zdroj energie použity energetické rostliny a statková hnojiva. Předpokládáné vstupní suroviny pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici by měly být:

- trávní senáže - celkem 3200 t/rok, kukuřičné siláže
- celkem 4540 t/rok, statková hnojiva (kejda skotu)
- 7000 t/rok, - hnůj - celkem 10000 t/rok.

Energetické rostliny budou konzervovány v místě stanice v senážním žlabu a skladovány k použití v bioplynové stanici. Kejda bude čerpána denně z produkční stáje dojníc a bude dočasně skladována v příjmové čerpací jímce, hnůj bude navážen ze stáje do přijímací jímky. Kukuřičná siláž, senáž je cíleně pěstována jako energetická plodina. Tyto vstupní materiály pochází z vlastní zemědělské produkce provozovatele a jiné materiály zde nebudou zpracovány.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. kejda skotu neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice nebude zpracovávat odpady živočišného původu. Z tohoto důvodu lze konstatovat, že výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by však došlo ke zpracování odpadů živočišného původu a byla by překročena prahová hodnota 10 t denně, pro provozovatele bioplynové stanice by vznikla povinnost získat integrované povolení.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC, lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale k jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice je kogenerační jednotka, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Kogenerační jednotka má elektrický výkon 526 kW a tepelný výkon 566 kW. Vyrobená elektrická energie bude dodávána do rozvodné sítě, teplo bude využíváno pro vytápění stávajících objektů v zemědělském areálu. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto dané zařízení nespadá do působnosti kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci.

Dané zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci a provozovateli tohoto zařízení nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 60

Dopis OPVI MŽP č.j. 28793/ENV/07 ze dne 16. 5. 2007

Maximální kapacita zařízení kompostárny je 100 tun zpracovávaného odpadu za den. Zařízení slouží pro využívání odpadů kategorie O. Hlavní výstup ze zařízení je výrobkem - provozovatel má prohlášení o shodě. Mezi využívané odpady patří, mimo jiné, odpad kat. číslo 020106 Zvířecí trus, moč a hnůj (včetně znečištěné slámy), kat. číslo 200108 biologicky rozložitelný odpad z kuchyně a stravoven a kat. číslo 200125 Jedlý tuk a olej.

Pokud v předmětné kompostárně zvířecí trus, moč a hnůj neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem jsou dle tohoto nařízení kuchyňské odpady určené k použití v závodech na výrobu bioplynu nebo ke kompostování (článek 6 odstavce 2 písm. g)).

Vzhledem k tomu, že v kompostárně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud kapacita zpracovávaných kuchyňských odpadů vyžadujících hygienizaci nedosahuje kapacity určené zákonem (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně.

Pokud by bylo zpracováváno více než 10 tun kuchyňského odpadu denně vyžadujícího hygienizaci (zda zpracovávaný kuchyňský odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou), konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu, zařízení by naplňovalo dikci kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona a provozovatel by měl za povinnost získat integrované povolení do 30. října 2007.

Vzhledem k charakteru údajů se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k žádosti dané společností. MŽP nemůže na základě zaslaných informací určit, zda je nutné příložený provozní řád přeprocovat na základě požadavků zákona. Zákon ani jeho prováděcí předpisy požadavky na provozní řády podrobně nespecifikují. Obecně lze říci, že provozní řád by měl být v souladu s žádostí o vydání integrovaného povolení a rozhodnutím o žádosti, což momentálně nelze posoudit, protože ani jeden ze zmíněných dokumentů není k dispozici.

Výklad 61

Dopis OPVI MŽP č.j. 29588/ENV/07 ze dne 17. 5. 2007

Posuzovaná společnost je investorem a budoucím provozovatelem bioplynové stanice o kapacitě cca 15 000 t biomasy/rok. Jako vsázka bude využito 8 500 t chlévské mrvy/rok, 1 000 t senáže/rok a 4 500 t siláže/rok. Uvedené složky biomasy jsou produkovány a dodávány jediným subjektem, který je zároveň spoluvlastníkem zmiňované společnosti. Doposud je chlévská mrva skladována ve velkokapacitním hnojišti, odkud je následně v příslušných lhůtách v souladu se schváleným Plánem zavedení zásad správné zemědělské praxe u zdrojů znečišťování ovzduší provozovatele rozvážena na jeho pozemky. Bioplynová stanice bude výhradně zásobována zemědělskou produkcí spoluvlastníka.

Bioplynová stanice bude využívat technologie tzv. "suché fermentace". Vyrobená elektrická energie bude dodávána do veřejné distribuční sítě a tepelná energie místní teplotárenské společnosti. Veškeré výstupy, tj. fermentační zbytek a fugát, budou výlučně spoluvlastníkem použity jako statkové hnojivo na zemědělských pozemcích, které obhospodařuje.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 („Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“).

Z důvodu uzavřenosti celého systému získávání vstupů pro bioplynovou stanici a jejího následného využití pro potřeby výše uvedené bioplynové stanice, přičemž i výstupy z bioplynové stanice jsou výhradně použity pro potřeby spoluvlastníka společnosti a výhradního dodavatele vstupních surovin, nejedná se o zařízení, které spadá

do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud by došlo k jakýmkoliv změnám (např. v zařízení by bylo zpracováváno více než 10 tun denně konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu), zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi před realizací, složení vstupů se může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje k předpokládanému složení a množství vstupů, které byly zaslány danou společností.

Výklad 62

Dopis OPVI MŽP č.j. 35296/ENV/07 ze dne 21. 5. 2007

V bioplynové stanici se bude denně využívat 40 tun hovězí kejdy, 40 tun prasečí kejdy, 10 tun fytomasy (vše ze zdrojů provozovatele) a 7 tun masokostní moučky od externího dodavatele.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem je dle tohoto nařízení i masokostní moučka.

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Pokud kapacita zpracovávané masokostní moučky vyžadující hygienizaci (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně. Pokud by bylo v zařízení, třeba jen zcela výjimečně a nárazově, zpracováváno více než 10 tun masokostní moučky vyžadující hygienizaci, spadá zařízení pod působnost zákona a provozovatel, pokud by si nezajistil integrované povolení před tím, než nastala popisovaná skutečnost, by se dopustil správního deliktu podle § 37 odst. 3 zákona.

Výklad 63

Dopis OPVI MŽP č.j. 34642/ENV/07 ze dne 21. 5. 2007

Provoz bioplynové stanice bude navazovat na velkovýkrmnou prasat provozovanou stejnou společností jako bioplynová stanice. K vepřové kejdě se bude přidávat travní siláž o množství 10 000 kg denně, odpad z jatek společnosti, drůbežích jatek a masokostní moučka, vše o celkovém množství 9999 kg denně. Výstavba bioplynové stanice navazuje na již vydané integrované povolení na velkovýkrmnou prasat.

Pro popsané průmyslové činnosti připadá v úvahu zařazení pod kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Příslušným materiálem jsou dle tohoto nařízení i jateční odpady (t.j. kosti, krev, stěva, maso, peří a masokost).

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Vzhledem k tomu, že v kompostárně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Protože kapacita zpracovávaných jatečných odpadů vyžadujících hygienizaci (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 tun denně), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona). Provozovatel však má možnost žádat o integrované povolení dobrovolně, což vzhledem k blízkosti hmotnosti uvažovaných vstupů - jatečných odpadů a prahové hodnoty v příslušné kategorii zákona MŽP doporučuje.

Pokud by bylo v zařízení, třeba jen zcela výjimečně a nárazově, zpracovááno více než 10 tun jatečního odpadu vyžadujícího hygienizaci, spadá zařízení pod působnost zákona a provozovatel, pokud by si nezajistil integrované povolení před tím, než nastala popisovaná skutečnost, by se dopustil správního deliktu podle § 37 odst. 3 zákona.

Výklad 64

Dopis OPVI MŽP č.j. 32188/ENV/07 ze dne 23. 5. 2007

Vstupními surovinami pro anaerobní zpracování na bioplynové stanici jsou:
hovězí kejda - 22 tun/den, odpady ze zpracovny masa - 1,1 tun/den, travní hmota - 1,5 tun/den.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon) v platném znění je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): „Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“. Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako „celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Rozdělení vedlejších živočišných produktů je provedeno do tří kategorií podle míry potenciálního rizika na zdraví člověka. Pro účely využití vedlejších živočišných produktů v bioplynových stanicích jsou povoleny materiály 2. a 3. kategorie. Materiálem 2. kategorie je dle tohoto nařízení i hnůj (definovaný jako „veškerý trus a/nebo moč hospodářských zvířat s podestýlkou nebo bez podestýlky nebo guáno zpracované nebo nezpracované v souladu s kapitolou III přílohy VIII nebo jinak zpracované v zařízení na výrobu bioplynu nebo v kompostárně“).

S ohledem na skutečnost, že v předmětné bioplynové stanici hnůj, resp. hovězí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění.

Předmětná bioplynová stanice zpracovává odpady živočišného původu o kapacitě 1,1 t denně. Z toho důvodu výše uvedené zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. zákona.

Toto stanovisko se striktně vztahuje ke složení a množství vstupů, které byly zaslány na odbor posuzování vlivů na životní prostředí a IPPC. Pokud by došlo ke změnám v zařízení a bylo by zpracovááno více než 10 tun odpadu živočišného původu denně, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice jsou dvě kogenerační jednotky, kde dochází ke spalování bioplynu a k výrobě tepelné a elektrické energie. Kogenerační jednotky mají elektrický výkon 2 x 22 kW a tepelný výkon 2 x 45 kW. Celková účinnost je 83 %. Vyrobené teplo je využíváno k ohřevu vody na přípravu krmení a k ohřevu vody ve zpracovně masa. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Výklad 65

Dopis OPVI MŽP č.j. 34962/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Předmětem dotazu je bioplynové zařízení na výrobu regenerativní energie z dorůstajících surovin. Jedná se o výstavbu bioplynového zařízení ve stávajícím zemědělském areálu. Je uvažováno s odstraněním stávajících přestárých a z větší části nevyužívaných zemědělských objektů, na jejichž místě je navrženo bioplynové zařízení s elektrickým výkonem 1 MW a termickým výkonem 1,07 MW. Plánované bioplynové zařízení je založeno na bázi mokrého procesu kvašení pro energetické zhodnocení přírodních hnojiv z chovu zvířat a dorůstajících surovin (kukuřičná, travní a obilná siláž). Způsob provozu zařízení je možný v mezofilním úseku při 25 až 42°C jakož i v termofilním úseku 42 až 55°C. Vyrobený plyn bude používán v kogenerační jednotce. Předpokládá se, že celkový vstup surovin bude 74 tun (64 t/denně siláže a zbývající část bude tvořit kejda a silážní šťávy).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1. Z důvodu nepřekročení prahu (10 tun/den) pro relevantní vstupy se nejedná o zařízení, které spadá do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by došlo ke změnám v zařízení a bylo by zpracováno více než 10 tun denně konfiskátů živočišného původu či živočišného odpadu, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi projektu, složení vstupů se během provozu může měnit) se toto stanovisko MŽP striktně vztahuje na informace k předpokládanému složení a množství vstupů, které obdržel OPVI od zpracovatele projektové dokumentace.

Výklad 66

Dopis OPVI MŽP č.j. 37094/ENV/07 ze dne 25. 5. 2007

Zařízení bioplynová stanice bude zpracovávat odpadní materiály a suroviny ze zemědělské výroby, rostlinnou hmotu a cukrovarnické řízky. Součástí stanice bude i linka hygienizace na úpravu a zpracování jatečných a kuchyňských odpadů a podobného biologicky rozložitelného materiálu. Produktem bude bioplyn vhodný pro spalování v kogenerační jednotce. Kogenerační jednotky budou produkovat elektrickou energii, která bude vyvedena do veřejné sítě a prodána rozvodnému závodu. Část tepla se spotřebuje na ohřev fermentoru a hygienizaci, další část bude využita v areálu zemědělské farmy a zbytek bude využit pro provoz sousedních jatek. Vyfermentovaný materiál, anaerobně stabilizovaný, je shromažďován ve skladovací nádrži. Z nádrže je kal využíván k přímé aplikaci pro zhodnocení zemědělské půdy.

Mezi vstupy jsou zařazeny následující komodity:

1. Hygienizaci budou podstupovat (celkem 9,8 tun/den):
Produkty z jatek (8 tun/den);
Kuchyňský odpad (1 tuna/den);
Prošlé potraviny (0,8 tun/den).
2. Hygienizaci nebudou podstupovat (celkem 71,1 tun/den):
Hovězí hnůj (35,5 tun/den);
Hovězí kejda (4,2 tun/den); Vepřová kejda (18 tun/den); Senáž (3,4 tun/den); Kukuřičná siláž (2,5 tun/den); Cukrovarnické řízky (7,5 tun/den).

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.5. přílohy č. 1 („Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“).

Protože kapacita vstupů podstupujících hygienizaci - 9,8 t/den (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou) nedosahuje kapacity určené zákonem pro kategorii 6.5. (10 t/den), tak se na popisované zařízení povinnost získat integrované povolení nevztahuje (pokud v zařízení neprobíhá ani jiná průmyslová činnost popsaná v příloze č. 1 zákona).

Vzhledem k charakteru údajů (zařízení je prezentováno ve fázi před dokončením, složení vstupů se během provozu může měnit) se toto stanovisko MŽP vztahuje na informace k předpokládanému složení a množství vstupů.

Výklad 67

Dopis OPVI MŽP č.j. 44128/ENV/07 ze dne 20. 6. 2007

Bioplynová stanice bude zpracovávat vepřovou kejdu (30 t denně) a kukuřičnou siláž (14 t denně). Pro popsanou činnost připadá v úvahu zařazení do kategorie 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně a 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů

živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně přílohy č. 1 zákona.

Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici obecně nedochází k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

V zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), v platném znění, je uvedeno ve společných a přechodných ustanoveních (čl. II, odst. 6): Pokud se v jiných právních předpisech používá pojem „konfiskáty živočišného původu“, rozumí se tím „vedlejší živočišné produkty“.

Pojem „vedlejší živočišné produkty“ je definován v nařízení č. 1774/2002/ES, kterým se stanoví hygienická pravidla týkající se vedlejších živočišných produktů, které nejsou určeny k lidské spotřebě jako celá těla nebo části těl zvířat nebo produkty živočišného původu, které jsou uvedeny v člancích 4, 5 a 6 a které nejsou určeny k lidské spotřebě, včetně vajíček, embryí a spermatu“. Materiálem tohoto charakteru jsou dle tohoto nařízení např. jateční odpady (t.j. kosti, krev, střeva, maso, peří a masokost).

Pokud v předmětné bioplynové stanici zvířecí kejda neprochází hygienizací, jedná se o statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), v platném znění. Zpracování statkového hnojiva nespadá do kategorie 6.5 přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Pokud by bylo v zařízení, třeba jen výjimečně a nárazově, zpracováváno denně více než 10 tun konfiskátů živočišného původu nebo živočišného odpadu vyžadujících hygienizaci, spadá zařízení do působnosti zákona o integrované prevenci a provozovatel má povinnost získat integrované povolení k provozu takového zařízení (zda odpad vyžaduje hygienizaci je nutné konzultovat se Státní veterinární správou).

Toto stanovisko MŽP se vztahuje pouze na údaje o uvedených vstupech (vepřová kejda, kukuřičná siláž), případné změny ve zpracovávaných položkách je třeba zohlednit při následném rozhodování o aplikaci zákona o integrované prevenci (např. zpracování jatečních odpadů apod.).

Výklad 68

Dopis OPVI MŽP č.j. 49835/ENV/07 ze dne 17. 7. 2007

Plánovaná kapacita vstupních surovin do bioplynové stanice je celkem 45,8 t denně v tomto složení:
vepřová kejda - 19,3 tun/den, kukuřičná siláž - 16,9 tun/den, cukrovarské řízky - 8,2 tun/den, travní senáž - 1,4 tun/den.

Bioplyn bude spalován v kogeneračních jednotkách o jmenovitém tepelném výkonu 0,522 MW/h (elektrický výkon 0,5 MW/h). Kategorie 1.1. přílohy č. 1 zákona je definována jako „spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW“. Součástí bioplynové stanice budou kogenerační jednotky, kde bude spalován bioplyn a vyráběna tepelná a elektrická energie. Prahová hodnota 50 MW není překročena, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 1.1. zákona o integrované prevenci a pro provozovatele nevzniká povinnost získat integrované povolení.

Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro předmětnou bioplynovou stanici jsou relevantní kategorie 6.5., kategorie 5.3. a kategorie 1.1.

Kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.“ Vepřová kejda je považována za statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění. Podle § 2 písm. b) se statkovým hnojivem rozumí hnůj, hnojůvka, močůvka, kejda, sláma, jakož i jiné zbytky rostlinného původu a další vedlejší produkty vzniklé chovem hospodářských zvířat, vznikající zejména v zemědělské prvovýrobě, nejsou-li dále upravovány. Podle § 1 odst. 1 se tento zákon vztahuje i na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, určené k použití jako suroviny k dalšímu zpracování. V bioplynové stanici nebudou odstraňovány ani využívány konfiskáty živočišného původu ani živočišný odpad, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci.

Kategorie 5.3. přílohy č. 1 zákona je definována jako „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. Vzhledem k tomu, že v bioplynové stanici nebude docházet k odstraňování odpadů, ale jejich využívání, zařízení nespadá do působnosti kategorie 5.3. zákona o integrované prevenci.

Výklad 69

Dopis OPVI MŽP č.j. 8884/ENV/07 ze dne 5. 2. 2007

Zařízení se zabývá chovem brojlerových krůt, pro jeho provoz je relevantní kategorie 6.6.a), která je definována jako: „Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 40 000 kusů

drůbeže." Uvedená prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované výrobní kapacitě. Krůty jsou chovány v 5 samostatných provozech, každý po 4 halách. Provozy jsou od sebe vzdálené 1-2 km a nelze je podle poskytnutých údajů klasifikovat jako jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci. Každý provoz je považován za samostatnou farmu. Provoz č. 1 je konstruován jako odchovna drůbeže s využívanou kapacitou jednotlivých hal do 10 000 ks krůt, celková využívaná kapacita provozu č. 1 je tedy do 40 000 ks drůbeže. Na tomto provozu se chovají jednodenní krůtata až do stáří šesti týdnů. Podle sdělení provozovatele nemůže být maximální množství 40 000 ks drůbeže ani teoreticky naplněno z důvodu návaznosti na možnosti výkrmových provozů. U provozu č. 2 -5 je využívaná kapacita jednotlivých hal do 4 750 ks drůbeže, celková využívaná kapacita těchto provozů je tedy do 19 000 ks drůbeže. Pouze u provozu č. 5, který byl kolaudován v nedávné době, je přímo v kolaudačním rozhodnutí uvedena projektovaná kapacita 19 000 ks krůt. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že prahová hodnota více než 40 000 kusů drůbeže není překročena ani u jednoho provozu, a proto daná zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 70

Dopis OPVI MŽP č.j. 5641/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007

Pro zařízení zabývající se chovem prasat a prasnic je relevantní kategorie 6.6.b), která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg)" a kategorie 6.6.c) která je definovaná jako: „zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než 750 kusů prasnic". Prahová hodnota je udávána ve vztahu k projektované kapacitě. V areálu společnosti je umístěno pět hal. Haly lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci, z toho důvodu se projektované kapacity sčítají. Údaje o skutečných kapacitách jednotlivých hal jsou následující:

- hala č. 1 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 2 - 97 ks jalových prasnic a 96 ks kojících prasnic,
- hala č. 3 - 200 ks březích prasnic
- hala č. 4 - odchovna pro prasničky - 240 ks
- hala č. 5 - 585 ks běhounů a 12 ks kanců.

Oddělení IPPC při zpracování výkladu vycházelo z konzultací s Ministerstvem zemědělství a z referenčního dokumentu o nejlepších dostupných technikách (BREF) pro intenzivní chov drůbeže a prasat. V tomto dokumentu je definován pojem prasnice jako „technický termín pro samici prasete od počátku prvního pokrytí nebo od první březosti. Toto zahrnuje i reprodukční prasnice (prasničky)."

Skutečná kapacita v halách je 826 ks prasnic, je tedy zřejmé, že prahová hodnota více než 750 kusů prasnic v kategorii 6.6.c) je překročena. Na základě dostupných údajů, které byly oddělení IPPC poskytnuty, je možné konstatovat, že zařízení spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

Výklad 71

Dopis OPVI MŽP č.j. 5641/ENV/07 ze dne 8. 2. 2007 - viz. kategorie 6.6.b)

Výklad 72

Dopis OL MŽP č.j. 2069/ENV/07 ze dne 6. 2. 2007 - viz. kategorie 2.6.

Výklad 73

Dopis OPVI MŽP č.j. 32300/ENV/07 ze dne 22. 5. 2007 - viz. kategorie 2.6.

Výklad 74

Dopis OPVI MŽP č.j. 35302/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007 - viz. kategorie 4.1.h)

Výklad 75

Dopis OPVI MŽP č.j. 39364/ENV/07 ze dne 24. 5. 2007

Součástí technologie je linka se sedmibarevným tiskařským ofsetovým strojem pro tisk obalů doplněné dopalovacím zařízením a linka mytí válců. Jedná se o hlubotisk na polyetylénovou fólii. Obě linky lze provozovat samostatně. Odpadní plyny jsou svedeny do společné spalovací jednotky. Celková deklarovaná spotřeba organických rozpouštědel na vstupu je 393 198 kg za rok.

Z hlediska zákona o integrované prevenci je pro zařízení uvedeného typu relevantní kategorie 6.7. přílohy

č. 1 („Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.“).

Dle zákona č. 76/2002 Sb. je spotřeba organických rozpouštědel definována jako vstupy - množství rozpouštědel přijatých do zařízení, bez dalších doplňujících definicí. Posuzované zařízení tedy na vstupech přesahuje definovanou prahovou hodnotu dle výše zmíněného zákona o integrované prevenci, a proto musí mít k 30. 10. 2007 platné integrované povolení. Posuzované zařízení spadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

K definici spotřeby podle vyhlášky č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, si OPVI vyžádal stanovisko odboru ochrany ovzduší (OOO). Z vyjádření OOO citujeme: „Za účelem stanovení spotřeby organických rozpouštědel nelze od množství org. rozpouštědel na vstupu odečíst množství těkavých organických látek spálených v dopalovacím zařízení s odůvodněním, že se jedná o recyklované množství rozpouštědla - tento výklad z vyhlášky č. 355/2002 Sb. v žádném případě nevyplývá.

Recyklované rozpouštědlo znamená regenerované a znovu použité na vstupu do dané technologie - v rámci vyhlášky č. 355/2002 Sb. je tato regenerace vyjádřena veličinou I_2 podle přílohy č. 4 k této vyhlášce.

Organické těkavé látky zlikvidované v dopalovací jednotce spadají podle přílohy č. 4 k vyhlášce č. 355/2002 Sb. pod veličinu O_5 , která charakterizuje spotřebu org. rozpouštědel na výstupu a nikoliv vstupu do dané technologie.

Obecně lze říci, že veličiny $O_1 - O_9$ uvedené v příloze č. 4 k vyhlášce č. 355/2002 Sb. charakterizují výstupy z dané technologie a jako takovými se s nimi nepočítá při určování spotřeby za účelem kategorizace zdroje. Spotřeba org. rozpouštědel za účelem kategorizace zdroje se určuje výlučně na základě vstupů do dané technologie.“

Výklad 76

Dopis OPVI MŽP č.j. 39833/ENV/07 ze dne 26. 6. 2007 - viz. kategorie 2.6.

Výklad 77

Dopis OPVI MŽP č.j. 33009/ENV/07 ze dne 18. 7. 2007 - viz. kategorie 2.6.

Výklad 78

Dopis OPVI MŽP č.j. 46092/ENV/07 ze dne 20. 7. 2007 - viz. kategorie 2.6.

Výklad 79

Dopis OPVI MŽP č.j. 68690/ENV/07 ze dne 15. 10. 2007

Předmětem dotazu je práškové lakování. Příloha č. 1 zákona o integrované prevenci specifikuje kategorie zařízení, která jsou zařazena pod proces integrovaného povolování. Pro technologii práškového lakování by připadala v úvahu kategorie 6.7. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, která je definována jako: „Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.“ Uváděné prahové hodnoty jsou obecně udávány ve vztahu k projektovaným výrobním kapacitám anebo jinému parametru zařízení. Z dostupných informací vyplývá, že organická rozpouštědla v technologii lakování a odmašťování nejsou používána. Kategorie 6.7. zákona o integrované prevenci je tedy v tomto případě nerelevantní.